

EL PROGRAMA DEL PARTIT SOCIALISTA FRANCÈS

La guerra segueix el seu curs sembrant arreu la ruïna i la mort a l'ensem que fa créixer esperances en un futur millor. Mentre els exèrcits de les Nacions Unides preparen cops definitius contra l'Europa dominada pel nazisme, hom preveu ja la derrota total de Hitler i els seus aliats, dintre d'un termini més o menys breu.

Les armes preparen el triomf i els estadistes, pensadors i polítics de tots els països s'esforcen en cercar solucions més justes i més humanes per a l'estructura mundial i local del futur. Els exiliats de tots els països ocupats que poden expressar lliurement la seva opinió, també col·laboren a la recerca de solucions. Tothom, dintre la seva formació ideològica, s'esforça en trobar orientacions pel món de demà. Totes aquestes fórmules que estan germinant tindran un valor o pesaran com una fulla seca quan arribi l'hora d'actuar damunt la carn viva dels pobles vexats, perseguits, arruinats i afamats. Aquells futurs governants que sàpiguen conèixer totes les realitats existents i preveure les reaccions psicològiques de les multituds reeixiran en la seva tasca; els altres, possiblement la majoria, fracassaran sorollosament, i, en moments turbulents com els que viurem, el fracàs pot originar estralls considerables per a la col·lectivitat.

Per això des d'ara és molt necessari conèixer les opinions i estats d'esperit d'aquells que lluiten i moren sota la persecussió inhumana de la Gestapo i de les policies locals al seu servei. Suara ha arribat al nostre poder el programa del Partit Socialista Francès, elaborat per aquells que cada dia lluiten contra el seu opressor i volen alliberar la Pàtria de la tirania que els fou imposada després de la derrota, provocada per la ineptitud d'uns i la traïció d'altres. Voldriem publicar íntegrament el programa aparegut en l'òrgan clandestí de la F.S.I.O., "Le Populaire", corresponent al mes de Juny del 1943. No essent possible, per manca d'espai, ens limitarem a reproduir alguns dels punts que considerem fonamentals.

El Partit Socialista Francès, com totes les organitzacions polítiques d'aquell país, passava per una fonda crisi quan va esclatar la guerra. Aquesta va tenir una culminació imprevisible quan el seu secretari general, Paul Faure, junt amb un bon nombre de diputats, votava la liquidació de la Tercera República Francesa. Per aquesta i moltes altres raons, el Partit reorganitzat i trempat en aquests moments difícils fa la següent declaració: "El Partit ha trencat deliberada i definitivament amb molts dels seus membres i amb alguns dels seus membres i amb alguns dels seus mètodes".

Després s'enfronta al problema del Socialisme i de la Llibertat. La qüestió més ardent dels últims anys dintre del camp obrer ha estat fer compatible el progrés econòmic i social amb la llibertat individual. Per aquesta raó els socialistes francesos es declaren com: "El Partit de la Revolució Social i de la democràcia política".

En un altre apartat es refereixen a la nova estructura europea i mundial i al dret de les nacions a que els sigui reconeguda la seva personalitat. Creiem que n'hi ha prou en transcriure literalment la seva declaració: "El Socialisme es basa en el dret dels pobles. Totes les nacions, àdhuc les més grans, hauran de renunciar a una part important de la seva sobeïnia. Totes les nacions, àdhuc les més petites, tindran dret a existir i a conservar la part de sobeïnia que no destorbi a la col·lectivitat europea i a la col·lectivitat internacional".

Es preocupen dels problemes específicament econòmics i plantegen el que segueix: "Han d'ésser recobrades immediatament per a la nació les grans indústries monopolitzadores, els serveis públics i els bancs distribuïdors del crèdit i dels capitals d'inversió, i les companyies d'assegurances".

"L'economia francesa caldrà que sigui sotmesa, en el successiu, no a les conveniències del benefici capitalista, sinó a les exigències de l'interès general, per mitjà de programes de producció en la preparació dels quals hauran d'intervenir lliurement tots els interessats".

"L'esforç comú, indispensable per a solucionar ràpidament els nombrosos problemes que planteja la reconstrucció industrial, agrícola i comercial de l'economia francesa, sols podran portar-se a cap si crida als treballadors a prendre part en l'obra i a participar en els seus beneficis".

"En les empreses grans i mitjanes els obrers i els tècnics hauran de prendre part en el conjunt d'una gestió, en l'èxit de la qual estan interessats, perquè persegueixen l'interès públic amb exclusió de qualsevol privilegi".

El programa del Partit Socialista Francès mereix, en general, la nostra simpatia, i creiem que en bona part pot ésser una realitat en un demà no massa llunyà. No oblidem que amb els socialistes eren una força important dintre de França i aquí, sota la persecussió imperant, treballen intensament, junt amb tots els altres patriotes francesos, i del prestigi d'ahir i la lluita i sacrifici d'avui pot sorgir-ne per a demà el partit que regeixi els destins d'una França lliure i recobrada.

JOAN GILABERT.

El Camí de la Plena...

Per a poder aconseguir nosaltres l'ajut de les masses populars espanyoles o almenys llur simpatia per a la causa nacional de Catalunya, els treballadors catalans hem de solidaritzar-nos amb les seves lluites per aconseguir millores econòmiques, polítiques i socials.

Si volem que ens ajudin hem de col·laborar en l'ajut als altres. La conducta generosa i progressiva de Catalunya pot fer molt per aconseguir aliats als pobles hispànics. Les actituds egoistes són, po-

líticament, estèrils. Les actituds isolades són inoperants.

I uns altres aliats indispensables, són els treballadors i les nacions de la resta del món que podem i hem d'interessar en la nostra causa, presentant-la tal com és: com una causa de justícia i de progrés. Ara que molts pobles hauran patit damunt la pròpia carn l'esclavatge feixista; quan hauran pogut comprendre que l'esclavatge d'uns fa perillar la llibertat dels altres, és quan estaran més en condicions per apreciar la situació del nostre poble i comprendre el nostre afany

de llibertat nacional. Per això, ara i després, cal posar molta cura en la internacionalització del problema català.

Mantinguem posicions fermes. Tinguem el decidit propòsit d'assolir la plena llibertat de Catalunya. Enfortim la voluntat d'aconseguir-la fent els sacrificis que calguin. Bandegem els derrotistes, els claudicadors i els capituladors. Cal, però, que sortim de les vaguetats i assenyallem el camí que ens porti a la plena llibertat i sobeïnia nacionals.

VICTOR COLOMER.